

NARODNO SLOVO

Vlasnik-izdavač: za Jugoslavensko nakladno i štamparsko društvo s. o. j. u osnivanju u Šibeniku, glavni i odgovorni urednik: **Millvoj Grubišić**, Adr. ured. i uprave: Ul. A. Vrančića 98 II. kat.

„Narodno Slovo“ izlazi: Srijedom, Petkom i Nedjeljom.

Mjesečna pretplata: Za Jugoslaviju 20 Din. - Za strane zemlje 30 Din Oglasi po cijeniku. — Rukopisi se ne vraćaju.

Broj 19.

Nedjelja 17 travnja 1932.

God. I.

Otvaranje preparandije u selu Kovačiću pod Dinarom blizu Knina

U broju 115 šibeničkog „Glasa“, kninski dopisnik, baš kao što ciganin hvali svoga konja, pjeva hvalospjeve zgradi namijenjenoj za učiteljsku školu u selu Kovačiću, 4 km. daleko od Knina. Ne bismo se ni doticali toga pitanja, da dopisnik, iz puste egoističke želje, da se ma kako bilo otvori tamo učiteljska škola nije prešao granice ne samo pristojnosti, nego i granice čestitosti, da odbrani nešto, što nijedan pametan i nepristran čovjek ne može da označi za dobro — i da se nije ustručavao blatiti i našu učiteljsku školu. To nam daje pravo da reagujemo na njegove klevete i da njegov članak podvrgnemo analizi.

Kninski dopisnik obasiplje hvalospjevom zgradu i kao najjači argumenat potrebe otvaranja učiteljske škole u tom pustom i nezdravom kraju, naglašuje preko 10 milijona državnog novca utrošenog za tu zgradu i na tom mjestu. Baš taj najglavniji njegov argumenat mogao je da pisac prešuti, da bar ne oživljuje one žalosne uspomene prošlih godina, koje se baš u poslu kupnje zemljišta i izgradnje preparandije u Kovačiću najjasnije i najtužnije odrazuju. I svaki seljak znade kako je došlo do izgradnje te ogromne zgrade a svako je uvjeren, da je onima kojima je bilo u interesu, da se baš tu sagradi škola, — da je njima slučajno bilo u interesu, da se sagradi na vrhu Dinare, da bi se bili jednako založili za taj posao bez ikakvih obzira na potrebe seoskog naroda, kojima, kako dopisnik nevjesto misli, može samo kovačićka preparandija da pomogne. Da se je imalo pozabavio tim problemom, bio bi vidio da se po čitavom kulturnom svijetu učiteljske škole otvaraju jedino u kulturnom centru — što i naš zakon o učiteljskim školama predviđa — a da nikome još nije palo na pamet, da se iz učiteljskih škola izbace praktična znanja, kao poljoprivreda, koja će učitelju u svome radu u narodu biti neophodno potrebna. Da li se baš to može postići jedino u internatu, kojeg on postavlja kao *conditio sine qua non* — i to za to, jer ga kovačićka zgrada ima, a druge eventualno za sada nemaju, ne-ješeno je pitanje, koje spada u djelokrug drugih profesija, a ne profesije kninskog dopisnika. Nuzgredno rečeno uputićemo g. dopisnika, da ima pedagoga svjetskog glasa, koji internatski odgoj potpuno zabacuju, te su čak mišljenja, da internati više štete nego koriste vaspitanju mladeži. Pa i pretpostavljajući da bi internat bio prvi preduslov dobrog vaspitanja narodnog učitelja, još se ne bi smjelo zaključiti da bi taj internat morao biti u jednom posve pustom i nezdravom

kraju, gdje će nastavnici i daci biti 7—8 mjeseci potpuno otsječeni od svijeta, izloženi buri i snijegu da ne mogu ni iz kuće izići. Kao drugi argumenat kninski dopisnik navada razlog, što se u šibeničkoj preparandiji nijesu ove godine upisala no samo 4 muškaraca. Zar bi se, da je bila u Kovačiću bili upisali 50 torica. Gosp. dopisnik morao bi drugdje da traži razloge zašto otpada broj muškaraca u svim učiteljskim školama i kad bi dobro bio informisan, ne bi bubnuo ovaku budalaštinu i pitanje koje nabacuje — a koje liječi jedino kovačićka škola — da učitelji bježe iz sela, — u koliko to faktično postoji, — ima druge razloge, a ne želju učitelja da se dočepaju grada, bajagi, jer su se u gradu odgojili — a da bi bio idealan učitelj, koji bi po tipu kunovačkog učitelja „spavao i hranio se kao kakav kunovački seljak“ — to može jedino da misli dopisnik „Glasa“, komu nije jasno kakvu misiju mora da ima učitelj u selu i vidi u svojoj bolesnoj mašti ideal tipa učitelja sa svim porocima i manama sela, koje baš učitelj mora da liječi. Da potkrijepi potrebu otvora kovačićke škole, dopisnik krivo konstatuje, da se opaža velika nestašica učitelja, a naročito učitelja pripremljenih za rad na selu. Kad bi g. dopisniku bili poznati statistički podaci o namještanju učitelja, morao bi da znade, da na Ministarstvu prosvjete ima čitava hrpa nerješanih molba za postavljanje učitelja — a kad bi se imalo razumio u tehniku nastave učiteljskih škola, vidio bi, da se u učiteljskim školama prvenstveno daje važnost vaspitanju učitelja za selo — jer i sam zakon o osnovnim školama predviđa prvih 10 godina službe učitelja na selu. U tolikom broju učiteljskih škola neće valjda kninski dopisnik misliti, da bi jedino kovačićka škola mogla da to učini a da sve druge škole nijesu za to podesne.

A sad na samu osvadu učiteljske škole u Šibeniku. Dopisnik kninski u svojoj zaslijepljenosti ne žaca se ni da kleveta i sam nastav. zbor učiteljske škole u Šibeniku i kaže, da je škola „skup zaljepljenih baraka“, i školovanje samo krparenje a učitelji, koji izlaze iz škole u većini nevaljali. Da je škola zaljepljena baraka — i kad bi to bilo — nije sigurno krivnja Šibenika — a da je isto tako mogla da bude monumentalna zgrada u Šibeniku kao ona u Kovačiću, to je svakome jasno, da su se novci utrošili na nju, a ne na jednu pustinjarsku zgradu i to za volju i korist pojedinaca, a ne za potrebe naroda, koja se je mogla po tom načinu sagraditi bilo gdje — svakako naravnije u jednom kulturnom centru, nego u nezdravom baruštini. I baš to ludo forsiranje

bacanja novca u jednu jalovu instituciju kompromitovalo je u opšte trajno i definitivno riješenje problema vaspitanja sjevernodalmatinskih učitelja i postavilo veliki upitnik budućem riješenju tog problema, jer smo uvjereni da će u najkraće vrijeme — ako se ikad otvori kovačićka škola — morati neminovno krahirati iz stotinu razloga, koji su svakome razumljivi. O krparenju školovanja, kninski dopisnik, kao neupućen u posao, najblaže rečeno nasjeo je zlobnim informacijama. Fakt stoji, da su se kompetentni faktori vrlo laskavo izrazili o školskom radu na našoj učiteljskoj školi — a baš rezultat tog rada više puta i sam „Glas“ je istaknuo, kad je hvalio požrtvovni rad učitelja baš iz šibenske učiteljske škole. Neposredno poslije gornje klevete, klikti dopisnik od veselja, da će se u Kovačiću otvoriti učiteljska škola, „gdje će daci i profesori pretstavljati jednu familiju i svojim vaspitačkim osobinama pripremati narodne učitelje. — Pitanje je kako zamišlja dopisnik te nastavnike, kad oni iz Šibenika na koje otvara oštru paljbu „krpare“, a oni iz drugih škola po riječima dopisnika nevaljaju. Zar ih samo čudotvorna voda kovačićke Krčice može da preporodi? A na koje dake misli dopisnik? Ako po propisima o školskim teritorijama ni šibenička ni mostarska učiteljska škola u našoj banovini nemaju dovoljno muškaraca, kako će ih on stvoriti za kovačićku školu? Zar da se iz cijele države prikupe daci i to ma kakvi bili, davajući im polakšice, koje ni jedna učiteljska škola nema, a i ne može da ima u ovo doba krize?

Pri koncu članka dopisnik prelazi u apelogetiku kovačićke škole i poziva žive i mrtve ljekarske auktoritete u pomoć,

Može on da pozove sve ljekarske auktoritete od Hipokrata i Galena do Pasteura i Kocha, može da pribavi sve svjedodžbe higijenskih zavoda, neće razuvjeriti zdrav razum, da u mjestu punom potoka, potočica i bara, gdje se tek u junu može da obraduje polje, jer je do tada pod vodom, nema malarije. A da je pogledao na obližnju Montinu glavicu gdje se drži poljoprivredna škola i da se je informisao, mogao bi da znade da su pretpošte godine mal ne svi učitelji koji su bili tamo na kursu oboljeli od malarije. A Montina je glavica na daleko boljem položaju nego zgrada za učit. školu u Kovačiću.

Bez obzira na mjesto opstanka jedne učiteljske škole u našoj banovini, i najsljeplji vidi, da je izgradnjom jedne zgrade u selu Kovačiću blizu Knina za učiteljsku školu, pitanje učiteljske škole najnesretnije riješeno — i da je riješeno jedino

Jer su fine, otmjene, dobre i jeftine.
U svim fazonama i svim brojevima
uvijek na zalih.

ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

zakulisnim radom bez ikakvog stručnog i zdravog promišljanja, jedino za volju i interese pojedinaca, a da se nimalo nijesu uzimali u obzir faktičke potrebe naroda sjeverne Dalmacije i njezinog Primorja, pače da su se i suviše zaoštrile ostrice koje su do sada krvarile narod ovih krajeva.

Kako se je moralo rješavati to pitanje, nije danas na tapetu, a kad bude rado ćemo dati svoje mišljenje, ako se ikad ljudi opamete.

„Preko Atlantika do Pacifika“

Don Ante Polit o i Dr. Ante Tresić-Pavičić

I.

Početak Jeremiade: „Icipit lamentatio“

Iako je karakteristika vremena, specijalno ovih četiri decenija našeg vijeka, da i najinteresantnije polemike u svojem toku poprimaju oblike subjektivne, te tako skreću na lično polje, ja ću nastojati da se čuvam te mane, jer je cilj mog pisanja čisto objektivan, i povod mu je moja doživotna plemenitost osjećaja prema svakom čovjeku.

Ali je baš ta osobna mana mog protivnika Tresića glavno ona, koja proističe na svakoj stranici njegove knjige „Preko Atlantika“, te me je ponukala na ovakav otpor.

On nezna maknuti perom, a da ne pozira kao jedan sudija — iudex ex cathedra — komu je božica Minerva usula u glavu svu znanost i Muza sve vrline pjesnika, pak se utvara kao da žive abstraktno u atmosferi velikih genija: Shakespeara, Dantea, Cervantesa i Gethea.

Tkogod je dobro proljstao njegove pjesme i knjige, taj se je našao pred ovim gordim Jupiterom, koji piše i sudi „infallibiliter“ i nemilostivo o svemu i svakomu, samo on jedini ostaje bez ljage, „imunis“ i neprispodobjiv.

Zato će, po mojem mnenju, Tresićevu pojavu zabilježiti historija kao uzoran dokumenta, koji će biti za buduće generacije interesantan za poznavanje socijalnih prilika u kojima su živjeli pjesnici i književnici više pomenute dobe. Njegova opažanja, njegova obrazloženja i kritika nisu nikako originalna, već su natrunjena stranim utjecajima, mislima i slikama, koje su iskrene božje, produkti poznatih genija u historiji čovječanstva, te im se klanjaju vjekovi, dive narodi, a jedino se naš Mosorski guslar usuđuje do visine takvih dovinuti i čak sa takvima se usporediti.

„Si licet parva componere magnis“ u ovom smislu moglo bi mu se dozvoliti, to zadovoljstvo; svakako to je velika smionost koja spada pod kontrolom psihatra.

Ali nek mi se izvini ovu malu psihološkijsku digresiju, u kojoj sam jasno ocrtao mentalitet i iznio realnu sliku eksaltirane i

smušene mašte našeg nenadkrilivog pjesnika, pa da predem, da ga upitam za misli i mnenje o mojem prvom pismu od 21 sep. 1931.

Evo tog pisma, sada popunjenog.
Dr. Ante Tresić Pavičić i Dr. Ivo Buratović
pred Sudom.

Šibenik, 21 IX 1931.

Dragi Tresiću!

Što znači, reći ćeš, ovo pismo i kako sam se na to odlučio. Iskreno govoreć, rasprava sa Buratovićem, kojoj sam prisustvovao dne 29 VIII po nagovoru istog aktera, stavlja mi pero u ruke, da ti priobćim moje utiske.

Volle bih da vas nisam ugledao i čuo, jer mi bijaše pri srcu neugodno vaše trvenje i kockanje.

Ali s druge strane tvoja pojava, tvoj nervozni korak i uzbuđenost; tvoji odgovori i prigovori, tvoje kretnje i mimika temperamentna, preneslo me je u viziji 47 godina nazad, prikazujući mi starog prijatelja i (onda) zagovaratelja, talentiranog đaka (klerika) Tresića kako vatreno polemizira sa pok. D. Barbieriem*) u kući Dajme Milovac u Splitu. Rekoh sam sebi: „Enoga, isti baš isti on, po glasu, po micanju, po dizanju i sjedjenju, po pozi, po svemu.“

Pri takvom razmišljanju neki čudnovati osjećaj probudi u meni interesovanje za stvar, o kojoj sam pred tim obratno mislio. Interesovanje rodi polako simpatijom, te napokon „quasi“ — uvjerenjem da, kako si uopće bio iskren u razlaganju, tako si mogučie bio u pravu.

Snetnem konačno sve dojmove skupš, zgrnem u stog sve misli, sve doskočice i ispadke; zbrojim ih, te iz svega dobih, šta? Pričinilo mi se: „Una questione della lana caprina“.

Nu pravi povod pismu jest želja, da ti se približim i da te obznanim, da sam napokon zakopao i zaboravio ogorčenje koje si ti meni prouzrokovao sa onim fallčnim „Medaljonom“ u tvojoj knjizi preko Atlantika.

Budimo iskreni. Svaki medaljon imade dva lica, pozitivno i negativno. Ti si skalupio jednu, i to manjkavo. Ostaješ mi stoga dužan, da pozitivnom stranom ispraviš što je pogrešno, nek je „Medaljon“ čitav, e da me javnost uzmogne suditi potpuno.

Bilo bi dostatno kad bi ti tvojim krasnim perom opisao ulogu koju sam ja igrao god. 1885. u Splitu kod tvoje debate sa pok. Barbieriem u kući Dajme Milovac te kako sam iznio moj zaključni filozofski govor od preko 4 sata, s kojim su svršile vaše višednevne (uzaludne) diskusije i kako su svi do jednoga odobrili s aplauzom moje dokaze i metafizičke zaključke, a pok. D. Barbieri ostao zabezeknut.

I. među ostalih bili su prisutni: Dr. Ivo Bulić, Dr. Smodlaka, Dr. Lujo Bakotić (pom. Min. In. D.), Kerubin Segvić, Ivanišević, Dr. Ferri, Savj. Dulčić, K. Pezzoli, L. Bervaldi, J. Zaninović.

Po tom reče Barbieri: „Io mi congratulo col signor Politeo per le sue profonde cognizioni in Filosofia. Il suo discorso è perfettamente logico, la sua conclusione è perfettamente logica, ma sfugge alla mia intelligenza“.

Na to ja odmah odvratih: „Ringraziando il signor Barbieri per l'elogio in cui,

*) Umro je kao pretsjednik Apelacionog suda.

credo, non si asconde ironia, constato che il signor Barbieri è caduto in un'evidente contraddizione di termini. Per dire che un discorso era perfettamente logico bisogna conoscere, intenderne il contesto, ciò significa essere il discorso alla portata dell'intelligenza. Lo stesso vale per la conclusione. Quindi l'ammettere che il mio discorso, che la mia conclusione è perfettamente logica, valeadire alla portata dell'intelligenza e che sfugge alla sua intelligenza. è una manifesta contraddizione di termini“.

Tada gosp. Barbieri smeten, pokupi knjige i pobjegne. Vrijedno je ovdje spomenuti, kako si ti polazio u Samostan sv. Dominika i od blagop. Fr. Jordana Zaninovića, kašnje hvarskog biskupa, dobivao knjige i podatke za tvoju tezu. Također i u Samostan na Poljudu, odakle si dovukao pol vreće knjiga, što ti K. Segvić posudi u istu svrhu. Mene ste imenovali presjednikom kod Vaše debate. I što nisi ti uzmogao izvršiti, to sam izvršio i dovršio ja uz zanosno odobravanje svih.

Trebaos ti zapamtiti i donijeti k pameti još jedno, što sigurno sačinjava moju najsvjetliju stranu života; a to bi bilo moje čuvene akcije i manifestacije duha u Rimu, u Italiji.

Tebi je poznato da ime popa Politea bijaše registrovano u crnoj knjizi austrijske policije još god. 1888., mjeseca Augusta, kada sam kao mlad sveštenik u Rimu, u Zavodu sv. Jerolima, jedini ustao na obranu narodnog velikana slavnog vladike J. Jurja Strossmayera protiv makinacija Beča, Berlina i Pešte, protiv navala Franje Josipa I. u Belovaru, protiv intriga Bismarka i Kolomana Trsze. Vatikanska „La Squilla“ donajala je moje članke, sve uvodne članke do 46. na broju u dva mjeseca. Odatle su crpile obilno francuske i ruske novine, naše i čehoslovačke, pa i same velike katoličke talijanske. Takvi su članci pobudili veliku pažnju u Evropi. I biskup Strossmayer je pisao u Rim pok. Dr. J. Crnčiću ispitujući tko bijaše auktor tih dobro gađajućih članaka.

Tako naš velikan bijaše efektivno obranjen, a silnici se sramotno povukoše U tome su se vanredno, zanosom istakle francuska i ruska štampa.

Sam Strossmayer me je nagradio za to. Poslao mi je u Rim vlastoručno pismo sa naslovom: „mladog prijatelja“, pa i svoju fotografiju sa reskriptom:

„Iz ljubavi i štovanja mom mladom prijatelju popu Anti Politeu, u znak harnosti.
J. Juraj Strossmayer“

Uvrede Veličanstva radi morao sam lutati svijetom pod stigmom „velezdajnika“ tražiti zaklona u Italiji, te bježati u Ameriku.

Do oktobra god. 1890. ostadoh u Italiji. Kroz to vrijeme pale su mnoge moje adventure od historičke znamenitosti. Vatikan dogovorno sa austrijskim poslanstvom, da me onemogućie, poslame u Dalmaciju. Papa Leo XIII preko Kardinala Rampolla isposlova za me brzojavno carsko pomilovanje. Ali u Dalmaciji, u Staromgradu god. 1891 i 1892. Don Ante prv. stao je propovijedati Socijalizam.

I to je jedna važna historička činjenica za koju znadu hiljade živućih na cijelom otoku Hvaru, u Splitu, u Zadru i dalje. Zadarski „Il Dalmata“ o tom pisa: „Cosa curiosa“ e degna della terra delle enezioni, che la dalmazia che non ha avuto

ancora un predicatore socialista, deve per la prima volta trovarlo in un prete".

Socijalistički pokret u Trstu pojavio se prema 4 godine kasnije nego u Staromgradu.

Policija i vlada su se alarmirale. Počela su progona na čitavoj liniji. Svake nedjelje morao sam u Hvar, pozvan na odgovornost od car. kr. poglavarstva. Poglavar Rubelli i tajnik Botteri mi zaprijetiše da, ako se ne ostavim jalova posla, da će me držati u tamnici toliko koliko ima dana u godini".

Osuđen osamnaest (18) puta po 14 dana do Bachovoj Patenti. Progonjen također od mog Biskupa pok. Fossa (Šibenik). Nakon čuvenog episođa na kotarskom Sudu u S. litu god. 1892 pokupih tralje i pobjegh preko Zadra i Ancone u Rim, namjerom da prosljedim put Amerike.

U Rimu me zadržal Kardinal L. M. Parocchi, vikar gen. Pape Lava XIII, koji me imenova profesorom filozofije i latinskog jezika u Zavodu sv. Karla u Piacenciji. Tu ostadoh samo jednu godinu. Koncem 1093 povratih se u Rim, odakle preko Genove i Marsilje odputovah za Ameriku, ali prem koncem 1896.

Ove tri godine pr. živih u gornjoj Italiji osobito u provinciji Monferrata, gdje sam 20 mjeseci učinio kao župnik u Magliomalda i zamjenik Nadpopa u Karegi na Apenninima.

Polovicom god. 1895 nastaje spor sa biskupom od Tortone, Mon. Igino Bandi radi mojih veza sa najstaknutijim vodjom socijal. stranke, osobito zato što sam l.

maja iste godine razvio crvene zastave na zvoniku i na kući.

Izopćen iz katoličke Crkve (eskomuniciran), ostavih župu. Nastala je ogromna senzacija u cijeloj Italiji. Novine sviju stranaka osobito socijalističke donasahu opširne članke o tom slučaju. Izbila velika gungula između liberalne i katoličke štampe. Socijalistički „Cirkull“ Alessandrije, Valenze, Asti, Casale, Novi ligure, Tortone, pozvaše me da im držim konferencije. I mojoj agitatorskoj propagandi po cijeloj Provinciji, gdje sam često govorio u Kazalištima, dogodilo se zanimivih slučajeva. Jednom u Casale, moralnom gradu Monferata, imao sam da govorim u Kazalištu „Principessa Margherita“. Kad sam pristupio na ulaz četa vojnika blokirala Teatar. Kapetan me oslovi: „Reverendo, mi rincresse, ma tengo ordni tassativi di non permetterle di entrare“. Prepuno Kazalište udari u silno pleskanje. A ja se morao odučiti i otići.

Zamislite se koliku je prašinu uzvitlao ovaj slučaj u talijanskoj štampi. Sam „Messaggero“ iz Rima donasah jedan telegram sa slijedećom opaskom redakcije. Telegram se vidi kubitalnim slovima u sredini lista

„Di Don Politeo noto a Roma per la sua lunga dimora fra noi, per i suoi conflitti col Vaticano e per la sua presenza in tutte le dimostrazioni democratiche, il nostro giornale ha tanto parlato che non ha bisogno di essere presentato al pubblico romano“.

(nastavlja se)

Don A. Politeo.

nika za sjev. luke, već je to preuzelo jedno englesko parob. društvo. Prvi parobrod tog društva stiže u šibensku luku u nedjelju 17 o. mj.

Izašao je zakon o odlaganju izvršenja i opraštanja kazni i odšteta po šumskim krivicama po kojem se odlažu izvršenja presuda na kazne za 2 godine i naknada štete po svim šumskim krivicama predviđenim ovim zakonom izrečenih od upravnih i sudskih vlasti, a koje su počinjene na šumama državnim, imovnih opština, i ostalih samoupravnih tijela. Ovo se odnosi na sve kazne koje su počinjene do 15. II. o. g. Sve kazne i naknade štete opraštaju se ako krivac u roku od 1 godine ne počinu novu krivicu, osim kazna koje se odnose na krivice počinjene krčenjem šuma i diobom šuma.

Razne vijesti

AMERIKA ZA INFLACIJU. Prema pisanju financijskog lista „New-York Eving Timesa“, u Wall Streetu se smatra, da će vlada uskoro pribjeći politici inflacije, da bi povećala kupovnu moć onih, koji su spremni da se tom inflacijom neposredno koriste.

RASPUST HITLEROVIH JURISNIH BATALJONA. Pretsjednik njemačke republike Hindenburg, potpisao je dekret, kojim se organizacija jurišnih Hitlerovih trupa proglašuje nezakonitom i naređuje se njeno rasturenje. Dosljedno ovome naređenju, vlasti su zauzele u Berlinu kasarne i ostale zgrade, u kojima su se nalazili jurišni odredi nacionalnih socijalista. Cjelokupni materijal bio je zaplijenjen. Isto tako policija je izvršila prometačine i zatvaranje glavnih štabova hitlerovih jurišnih odjeljenja u Berlinu i u unutrašnjosti. Jurišne trupe hitlerovskih organizacija, brojile su preko 400.000 ljudi, pa s obzirom na to, da su bile snabdjevene svim vrstama oružja najmodernijega tipa, bile su zapravo vojska

VULKANSKA ERUPCIJA U JUŽNOJ AMERICI. Osam vulkana, koji su stoljećima mirovali, nedano se je probudilo i neprestano izbacuju ogromne mase pepela i kamenja. Ova strahovita erupcija, popraćena je sa žestokim potresima. Prema dosadašnjim vijestima, broj ljudskih žrtava prelazi 10 hiljada, dok broj ranjenika mnogo je veći. Uslijed kiše pepela, koja neprestano pada, postoji pogibelj da će argentinska žetva pšenice većim dijelom biti uništena.

SILNE POPLAVE U NAŠOJ DRŽAVI. Uslijed naglog kopnjenja snijega i kiša koje neprestano padaju, od nekoliko dana, rijeke su se razlile i poplavile velike komplekse zemljišta. U svim poplavljenim krajevima, stanje je veoma teško i što je najgore. prijeti opasnost mnogo većih po-

Nekoliko časaka raspoloženja možete najugodnije da provedete u

GRADSKOJ PIVNICI

koja je otvorena preko cijele noći. Dnevno svim odlična damen kapela. Mjesečni abonement din. 599.

Posluga brza.

Cijene umjerene.

GRADSKA KRONIKA

Redakcija i administracija našeg lista preselila se u nove prostorije u ul. A. Vrančića 98 II, kat (kuća fot. Mattazzi).

Gradnja armirano-betonske obale u dužini od 30 metara ispred same ribarnice, kako saznajemo, otpočeće u najskorije vrijeme.

Popločavanjem glavne ceste od Grada do Banovinske bolnice započeće se čim prije i to na račun banovine.

Radovi na uređenju predjela pred crkvom Gospe Van Grada dobro napreduju, te se je nadati da će brzo biti završeni.

Put na „Pisku“, koji je bio do sada uopće neprohodan, potpuno je opravljen zahvaljujući naročitom zauzimanju opć. prisjednika g. Mate Karadžole, tako da sada i najluksuzniji automobili mogu bez ikakvih teškoća da prolaze.

Dijete od godine dana na ulici. Tonka Huljev žena Jerina, sa stanom u ul. sv. Frane, opazila je 14 o. mj. uveče jedno žensko dijete staro otprilike godinu dana gdje stoji prislonjeno uza zid zgrade u susjednoj ulici. Pozvala je svoju susjetku Anu Roša, pak su one prijavile slučaj policiji.

Praktični učiteljski ispiti na mjesnoj Preparandiji. Od 1—15 o. mj. vršili su se na mjesnoj državnoj učiteljskoj školi praktični učiteljski ispiti pod pretsjedanjem di rektora g. M. Dulčića. Prijavilo se 46 kandidata. Šest kandidata bilo je odbijeno na pismenim radnjama, a ostalih 40 kandidata poslije usmenog ispita i praktičnog predavanja bili su proglašeni sposobnima i to

s vrlo dobrim uspjehom: Brida Helenka, Brnetić Josip, Čala Perka, Čičin-Šain Olga, Dvornik Vesanović Marija, Franičević Marin, Jurin Vinko, Lalić Dušan, Milostić Milovan, Nikolić Ivo, Pejković Božidar i Sitrović Smodaj Anka; s dobrim uspjehom: Barić Dobrila, Bilota Bojanić Lukica, Braida Mejra, Cvitanić Petronila, Čubreg Ljubica, Delić Ivka, Dukić Vjekoslav, Gracin Lucija, Jelić Mato, Jelušić Zorko, Katić Božidar, Kolega Božo, Krstanović Zorka, Marinković Jozica, Matković Andrija, Milin Anda, Mitrović Danilo, Mitrović Savić Milka, Ostojić Anka, Pavlunović Mikota Nedjeljka, Perović Plančić Nedjeljka, Perović Plančić Magda, Radovčić Mato, Saigo Niko, Šaić Petar, Šimić Carić Anka, Šimić Andrija, Vulić Janković Veseljka i Živković Rajka.

Zadruga kupališta „Jadrija“. U nedjelju dne 17. aprila u 10 s. pr. p. održati će u prostorijama Masarykovog Filharm. društva »Kolo« svoju redovitu glavnu godišnju skupštinu sa slijedećim dnevnim redom: 1. Rječ pretsjednika; 2. čitanje zapisnika posljednje skupštine; 3. izvještaj društvenih funkcionera; 4. izvještaj nadzornog odbora; 5. podijeljenje absolutorija staroj upravi; 6. izbor nove uprave i 6. eventualija.

Izvoz iz šibenske luke od 1—15 aprila. Iz šibenske luke izvezeno je u razne luke za vrijeme od 1—15 o. mj.: jelove grade 4864 m³, 2.980.000 kg. ugljena, 530.000 kg. celuloze, 430.000 kg. drva za gorivo, 85.000 kg. karbida, 450.000 kg. cianamida.

Talijansko društvo „Adria“, kako doznajemo, neće više krcati drva iz Šibe-

plava. Čitavo beogradsko pristanište, nalazi se pod vodom, isto tako jedan dio Šapca, onda mnoge varoši u raznim krajevima države. Strah je, da će ovogodišnja poplava doseći razmjere paplave iz 1924 godine. A to bi značilo katastrofu za mnoge a time i za sve.

PRIMLJEN ZAKON O TROŠARINI. Na posljednoj sjednici Narodne Skupštine, koja je održana 14. ov. m. sekretar A. Kovač čita interpelaciju dr. Nikole Nikića i drugova protiv rada Centralnog Presbira i državnih odvjetnika zbog cenzure. Iza toga sjednica je bila prekinuta, pa je u 12 sati nastavljena. Poslije kraće diskusije Skupština je usvojila zakon o trošarini sa svim izmjenama koje je proveo Senat. Isto tako bio je jednoglasno primljen Statut za činovnike i službenike. Skupština će nastaviti svoj rad, iza pravoslavvog Uskrsa, 10. maja.

NATJEČAJ 1-3

U smislu zaključka sjednice upravnog odbora Zadruga državnih službenika za nabavku namirnica u Šibeniku, raspisuje se natječaj za stalnog KNJIGOVODJU ove Zadruga.

Natjecatelji moraju najkasnije do 8 maja 1932 god. u 12 sati podnijeti upravnom odboru ove Zadruga svoje pismene netaksirane molbe, kojoj se moraju priložiti sve isprave i svjedodžbe o potpunom i stručnom poznavanju knjigovodstva, nadalje pismena uvjerenja gdje su sve do danas kao knjigovođe bili zaposleni, koliko vremena i kojim su uspjehom vršili svoju dužnost.

Plata će se utanačiti naknadno međusobnim sporazumom.

Nastup dužnosti dana 15 maja 1932 g.

Za upravni odbor Zadruga državnih službenika za nabavku namir.

Šibenik, 15 aprila 1932.

Pretsjednik
Krešimir Novak

Tajnik
Foretić

Električna trajna ondulacija
samo Din. 150.— Manikir-salon
za dame i gospodu.

Braća Laurić
Frizeri - Šibenik.

ANTE FRUA - ŠIBENIK ul. Kralja Tomislava, skladište D. M. C. i Trident konca.

Vaso Čok i Jovo Paklar
ŠIBENIK (Dalmacija)

Staklo za prozore, šuplje staklo, porculan, kuhinjsko posude, aluminijsko, emajlirano, papirnata roba, mineralna voda, bomboni i t. d.

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi 6 D n. Svaka daljna riječ 50 pa a.
— Za trošak poštarine plaća se posebno. —

PRODAJE SE KUĆA na obali, jednokatnica sa prizemnim lokalima, vrlo podesna za svaki posao. Vrlo jeftino. Obratiti se upravi.

PRODAJE SE TRPEZARIJA sastojeća se od jednog stola, 6 stolica, kanape od pliša, veltrina, kredenca sa mramornom pločom. Zrcalo od 2 metra sa derinjerom. Veoma jeftino. Obratiti se Upravi.

IZNAMLUJE SE ODMAH sve prostorije kazališne gostionice, prikladne za svaku vrst trgovine sa posebnom magazom. Informacije kod vlasnika g. Stipe Bodula - Šibenik.

PRODAJE SE DUĆAN sa cijelim inventarom, posao dobro upućen, u središtu grada. Za informacije obratiti se Upravi lista.

ŠKOLSKA GODINA JE PRI KRAJU. Talentiran učenik osmog razreda dava instrukcije uz minimalni honorar. Za upute obratiti se uredništvu.

KUĆA NOVA sa lijepim pogledom prizemna, sastojeća od 4 sobe, kuhinje i nuzprostorija te vrtom i dvorištem, prodaje se jeftino. Informacije u Upravi lista.

PRODAJE SE ZGRADA: dva stana sa komfor m, podrumi, dvorišne zgrade i sve nužne prostorije. Cijena povoljna. Za informacije obratiti se Upravi lista.

Autogaraža Marinović

preselila se u KUĆU BELAMARIĆ (iza Sreskog načelstva). Donašajući ovo doznanja, preporučuje se i nadalje svojim cijenjenim mušterijama. Tel. br. 92.

Novo otvorena mljekarna ZDRAVLJAK

Mliječni buffet
u Šibeniku

u ulici Kralja Tomislava br. 47
kod crkve sv. Jakova.

Preporuča svježe kravlje, punomasno mlijeko, sve vrsti vlastitih i inozemnih mliječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.

Viktor Sosić

Šibenik (kod sv. Ivana)

Trgovina boja.

Uvijek na zalih

Dobar engleski

„Copper Paint“

Gradjevna limarska radnja Mitar Kukolj

PREUZIMA

gradjevne limarske radnje.

IZRADJUJE

bakrene kotlove za kuhinje
i pecivo rakije.

Solidna i brza radnja uz
najumjerenije cijene.

Oglašujte u „Narodno Slovo“

Medjunarodno otpremništvo
JOSIP JADRONJA

ŠIBENIK (Dalmacija)

Trgovina koža i cipela
Aleksander Anweiler

Šibenik (ul. Kralja Tomislava 4)

Veliki izbor ručno radjenih cipela
Prima se naručbe po mjeri i bojadisanje
cipela raznim bojama.
Radnja solidna. Cijene umjerene.

Prva dalmatinska tvornica crkvenih
voštanih svijeća na paru

Ljubo Manojlović - Šibenik

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz
najbolje vrste „pašarina“

Širite „Narodno Slovo“

Traži se prazna soba u ulici
Kralja Tomislava.
Ponude Upravi lista.

Prodaja svježeg cvjeća
U svako doba godine. Solidna izradba
nadgrobnih vijenaca, kao i vjenčanih
i nadgrobnih buketa.
Unajmljujem i prodajem umjetničke
vijence.

Zorić Stipe - Šibenik
Poljana Kralja Petra.